

Pa - ma - tuj na nás, Ho - spo - di - ne, pro ná - klon - nost k své - mu li - du.

R.
[Srov. Ž 106 (105), 4a]

Ž 106 (105)

1. Otcové naši nevyhu - bi - li ná - ro - dy, * jak jim Ho - spo - din roz - cá - zal,
2. ale smísi - li se s po - ha - ny * ¶ a naučili se je - jich skut - kům. **R.**
3. Uctívali je - jich mo - dly, * a ty se jim sta - ly léč - kou.
4. Obětova - li své sy - ny * i své dce - ry zlým du - chům. **R.**
5. Znečistili se svý - mi skut - ky * ¶ a zpronevěřili se svý - mi zlo - či - ny.
6. ¶ Tu vzplanul hněv Hospodinův proti je - ho ná - ro - du * ¶ a zošklivil si své dě - dic - tví. **R.**
7. Mnoho - krát je vy - svo - bo - dil, * oni ho však roztrpčovali svý - mi ple - ti - cha - mi.
8. Ale shlédł na je - jich sou - že - ní, * ¶ když slyšel je - jich pro - sbu. **R.**